

Lecture Convocation โดย ศจ. Karsten van Staveren

คริสตศาสนศาสตร์ในบริบทไทย

กราบเรียนท่าน กรรมการสภาคริสตจักร คณะบดี คณาจารย์ มิตรสหาย นักศึกษา และ แขกผู้มี

เกียรติที่เคารพทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติและตื่นเต้นที่ได้รับมอบหมายให้มายืนต่อหน้าพี่น้องที่รักในวันนี้

เพื่อนำเสนอผลงานทางวิชาการประจำปีการศึกษา 2554

ผมขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่จัดเตรียมงานครั้งนี้ ที่ และให้โอกาสสำคัญแก่ผม (แต่ผมไม่

แน่ใจว่ามันเป็นการลงโทษหรือการให้เกียรติ)

□Dia 2

ปีการศึกษานี้เป็นปีที่ผมได้ใช้ครึ่งของชีวิตของผมในประเทศไทย ซึ่งทำให้ผมเป็น "ลูกครึ่ง" ฝ่าย

จิตวิญญาณ อย่างแท้จริง

เพื่อเป็นเกียรติแก่การจัดงานในครั้งนี้ ผมจึงปรารถนาที่จะสะท้อนประสบการณ์จากมุมมองของ

คนที่ดำเนินชีวิตในหลายวัฒนธรรม ในฐานะที่ผมเป็นอาจารย์สอนวิชาคริสตศาสนศาสตร์

และ วิชาพันธสัญญาใหม่ ผมจึงสนใจความท้าทายให้ค้นหาความเชื่อมโยงกันระหว่าง

วัฒนธรรมต่างๆ กับข่าวประเสริฐของพระเจ้า

ผมอยากจะขอทำความเข้าใจกับผู้ฟังในเบื้องต้นก่อนว่า การสะท้อนมุมมองของผมที่มีต่อ

เรื่องราวเป็นเรื่องราวจากประสบการณ์ของตัวเองที่ได้มาเป็นอาจารย์สอนพระคริสตธรรมที่

ประเทศไทย มิได้มีเจตนาที่จะสรุปว่าสิ่งที่ผมจะได้พูดต่อไปนี้สมบูรณ์แบบ แต่ผมปรารถนา

อย่างยิ่งว่า สิ่งที่ผมจะได้กล่าวในวันนี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้ฟังต่อยอดทางความคิดต่อไปใน

อนาคต

□ Dia 3

เวลาข้าพเจ้าร่วมการประชุมสมัชชาของสภาคริสตจักร ข้าพเจ้าเห็น Cartoon นี้ที่ถูกว่าด โดยคนไทย

ตามความรู้สึกของข้าพเจ้านี้สรุปปัญหาที่คริสเตียนไทยต้องพยายามตอบสนอง

ภาษาของคริสเตียนเป็นภาษาที่ผู้อื่นเข้าใจยาก คริสเตียนมักจะรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ในชุมชนค

ริสเตียน มีเพื่อนคริสเตียน ใช้ภาษาของคริสเตียนที่ไพเราะ เราารู้สึกว่าไม่จำเป็นจะต้องก้าว

ออกไปจากชุมชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนที่ไม่เป็นคริสเตียน มากกว่านั้น เรามักรู้สึกกลัวที่จะต้องทำเช่นนั้น เพราะคิดว่าตนเองไม่ได้รับการฝึกฝนมากพอ

ดังนั้นข้าพเจ้าตั้งคำถามว่า ข้าพระองทั้งหลายต้องการอะไรเพื่อจะเป็นพยานถึงพระคุณของพระเจ้าในประเทศที่มีวัดวาอาราม หรือเราต้องการอะไรเพื่อจะสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ในบริบทไทยที่ประสพผล ข้าพระองค์ทั้งหลายควรทำอะไรเพื่อให้คนไทยเข้าใจข่าวประเสริฐให้เป็นข่าวดีมากขึ้น

ข้าพเจ้าจะเริ่มต้น โดยการอ้างอิงถึงพันธสัญญาใหม่

หลังจากนั้นอาจารย์จะอธิบายวิธีการของคริสตศาสนา

และสุดท้ายข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างจากนักศาสนศาสตร์ไทย

1. พันธสัญญาใหม่

Dia 4

2 ทิโมธี 3:16 ได้กล่าวไว้ว่า "พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลุจจากพระเจ้า"

หลายครั้งนักศึกษาของอาจารย์ในปีที่ผ่านมาจะเข้าใจว่าพระวจนะในตอนนี้หมายความว่าพระเจ้าได้ทรงเป็นผู้คลุจพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ขึ้นด้วยวิธีการที่มนุษย์มีส่วนร่วมน้อยมาก เขาคิดว่าทูตสวรรค์บงการเนื้อหาและอักษรให้ผู้เขียน และผู้เขียนไม่ใช่ความสามารถของเขาเองได้

ความคิดนี้ทำให้คริสตชนส่วนใหญ่ในภูมิภาคเอเชีย มีความสามารถพิเศษในการ (copy and paste)

นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมนำพระวจนะต่างๆ และมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตโดยปราศจากการพิจารณาถึงประเด็นความแตกต่างด้านเวลา ความคิด และ วัฒนธรรม ของผู้เขียน ถ้าพูดง่าย ๆ เขา copy/paste (โดยการไม่ใช้ความเข้าใจที่ไม่ลึกพอ)

ถึงแม้ว่าการกระทำดังกล่าวอาจทำให้เกิดผลดีแก่ชีวิตจิตวิญญาณของผู้คนมากมาย

แต่การกระทำเช่นนี้จะไม่เป็นผลดีต่อการศึกษาด้านคริสตศาสนศาสตร์ในบริบทไทย

Dia 5

การที่ผมได้สอนวิชาพันธสัญญาใหม่ที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี ทำให้ผมอึ้งอรรถใจมากขึ้นทุกครั้งที่ได้เข้าใจความลึกซึ้งในความสัมพันธ์กันระหว่างวัฒนธรรมและพระกิตติคุณ

ผมต้องคิดถึงการเข้าร่วมการประชุมสมัชชาของสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ศาสนาจารย์โรเบิร์ต คอลลินส์ได้กล่าวไว้ในช่วงศึกษาพระวจนะในครั้งนั้น

อธิบายภาพความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและพระกิตติคุณอย่างยิ่งชัดเจนมากขึ้น

พระธรรมยอห์น 1:14 ได้กล่าวไว้ว่า "พระวาจาได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง"

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ก้าวข้ามวัฒนธรรมทั้งหลาย และทรงมาทางเดินที่สถิตย์อยู่ท่ามกลาง

พวกเรา

แทนที่พระเจ้าจะทิ้งวัฒนธรรม

พระเจ้าทรงให้มันเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้ในการสื่อสารผ่านทางพระคริสต์ เราสามารถ

กล่าวได้ว่าพระองค์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม โดยการ "ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่

ท่ามกลางเรา"

ผ่านองค์พระเยซูคริสต์พระเจ้าจึงข้ามวัฒนธรรมสวรรค์ลงมาสู่วัฒนธรรมโลกมนุษย์

มากกว่านั้น หากเราเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ส่งสาวกของพระองค์ไปยังที่สุดปลายแผ่นดิน

โลกเพื่อเป็นพยานในข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ดังที่เราพบในพระธรรมกิจการ ที่กล่าวว่า "แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อ

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุง

เยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก" ดังนั้น เราทั้งหลาย

ควรตระหนักว่า นี่ไม่ใช่การเดินทางออกไปแค่เพียงร่างกาย แต่เป็นการเดินทางของความคิดและ

จิตวิญญาณด้วย

ยกตัวอย่าง

Dia 6

หากเราได้ศึกษาถึงความลึกลับของไม้กางเขนซึ่งถูกบรรยายไว้มากมาย พวกเราอาจจะค้นพบ

วิธีการข้ามวัฒนธรรมอย่างชัดเจน

สำหรับชาวยิวไม้กางเขนถูกอธิบายในภาษาและรูปภาพของพวกเขา

โดยเป็นต้นการบรรยายถึงความเป็นพระมหาบุโรหิตของพระเยซูและระเบียบพิธีการถวายเครื่อง
สัตวบูชา ดังที่เราประจักษ์ได้อย่างชัดเจนจากตัวอย่างที่ถูกบันทึกไว้ในพระธรรมฮีบรู เปโตร
และพระกิตติคุณต่างๆ ผู้เขียนนั้นได้ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายตามวัฒนธรรมของชาวยิว ยกตัวอย่าง
เช่น พวกเขาได้ใช้ภาพที่ช่วยให้ผู้อ่านเล็งเห็นว่าพระคริสต์ คือ "ลูกแกะของพระเจ้า" "เครื่องบูชา
ไถ่บาป" "พระเมสสิยาห์" และอื่นๆ

แต่อัครทูตเปาโลไม่มีปัญหาในการใช้รูปภาพใหม่ๆ เวลาเขาอธิบายพระกิตติคุณข้ามวัฒนธรรม
โรม เพราะท่านมีความคิดเห็นว่าภาษาหรือคำต่างๆของวัฒนธรรมยิว ไม่ช่วยปลุกเร้าความเข้าใจ
ให้ผู้คนที่มีพื้นฐานจากวัฒนธรรมโรมัน

จึงอาจารย์เปาโลไม่มีปัญหาที่จะเปลี่ยนหรือเล่นคำให้ต่างออกไปจากเดิม ดังนั้นจึงมีการใช้คำ
จำพวก "การไถ่ถอน" "การรับเป็นบุตรบุญธรรม" "ประชากรของพระเจ้า" "การปลดแอก
นักโทษสงคราม" และอื่นๆ ทุกคำนี้มีความหมายลึกซึ้งในวัฒนธรรมโรมัน

เราต้องเข้าใจว่าผู้เขียนพันธสัญญาใหม่จึงเป็นบุคคลที่กล้าหาญ

ในขณะที่พวกเขาเป็นพยาน ของพระเยซูคริสต์เจ้า พวกเขาได้สร้างคำขึ้นมาใหม่และค้นหา ภาพพจน์ใหม่ๆ พวกเขาได้สร้างสะพานความเข้าใจเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวของพระเยซูคริสต์เข้ากับวัฒนธรรมที่พวกเขาสัมผัสอยู่

พวกเขาก็ได้สำแดงให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเราในปัจจุบันถึงพื้นฐานและแนวทางที่พวกเราควร จะดำเนินต่อไป พวกเขาได้ท้าทายให้เราเราก้าวข้ามการใช้ภาษาเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรมที่ พวกเรากู้ขึ้น

เพราะคำศัพท์ที่พี่น้องคริสตชนส่วนใหญ่เลือกใช้ในการสื่อสารก็มักจะเป็นคำหรือสำนวนเฉพาะ แบบคริสเตียน ด้วยเหตุที่ว่าพวกเราส่วนใหญ่ก็เกิดในครอบครัวคริสเตียน ดังนั้นเราจึงควร เรียนรู้ที่จะสื่อสารกับผู้อื่นแบบข้ามวัฒนธรรม เหมือนที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านพระคริสต์ หรือ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำผ่านคริสตจักรยุคแรกและผ่านผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ ดังนั้น การเลือกใช้คำศัพท์หรือใช้ภาษาคริสเตียนแบบเดิมๆ และซ้ำๆ หรือการท่องจำพระวจนะเพียง อย่างเดียวไม่เพียงพออีกต่อไป พระเจ้าทรงห้ามเรา copy/paste แต่ให้เราสร้างสะพานใหม่ๆ ที่ข้าม วัฒนธรรม

2. คริสตศาสนศาสตร์ในประเทศที่มีวัดวาอาราม

Dia 7

ท่านอาจารย์ ดร.กิตติ บุญช่วยได้บอกว่า

"การพูดถึงบางสิ่งบางอย่างด้วยวิธีการใหม่ๆอย่างสร้างสรรค์ มักนำไปสู่ความเสี่ยงที่จะไม่มีผู้ใด
 เข้าใจในสิ่งที่ถูกกล่าวถึง ในทางกลับกัน การพูดถึงบางสิ่งบางอย่างด้วยวิธีการเดิมๆ ก็ไม่ได้ทำ
 ให้ผู้พูดภาคภูมิใจเลย และเหนือสิ่งอื่นใด จะไม่มีผู้ใดจะยกย่องว่าบุคคลที่พูดนั้นฉลาด!!!"

เมื่อต้องพิจารณาเกี่ยวกับคริสตศาสนศาสตร์ในบริบทไทย คำกล่าวนี้ ได้นำเสนอกรอบแนวคิดที่
 ทำทนายให้กับเรา

เราไม่สามารถกระทำการต่างๆ เพียงแค่เป็นการกล่าวซ้ำหรือพูดถึงสิ่งที่เอื้อไม่ถึงร่วมกับสิ่ง
 ต่างๆ เท่านั้นอีกต่อไป การศึกษาศาสนศาสตร์สอนสิ่งใหม่เท่านั้นไม่ได้ คริสตศาสนศาสตร์ต้อง
 มีจุดยืนตามธรรมเนียมความเชื่อคริสเตียน แต่บนความท้าทายทางด้านศาสนา วัฒนธรรม
 ท้องถิ่น ภาษา ความเชื่อ และโลกทัศน์ที่แตกต่าง

จึงเกิดคำถามที่ว่าเราจะสามารถอธิบายความจริงของโลกที่มีความหลากหลายทางศาสนาได้
 อย่างไร

ผมขออนุญาตที่จะอธิบายประเด็นนี้ให้ชัดเจนกว่า ว่า อะไรคือสิ่งที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับคริสตศา
 สนศาสตร์ในบริบทไทยให้มีประสิทธิผล

1. ประเด็นที่หนึ่งคือ

Dia 8

กระบวนการที่มุ่งประเด็นไปสู่ความแตกต่างระหว่างศาสนาต่างๆเท่านั้น โดยเฉพาะระหว่าง พุทธศาสนานิกายเถรวาทและคริสตศาสนา ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่เกิดผลมากนักภายใต้ บริบทของไทย ประเด็นนี้ถูกนำไปเป็นหัวข้อในเชิงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาโดยนักศาสน ศาสตร์ไทย ทั้งในแง่มุมมองที่เกี่ยวกับการประเมินผลและนำไปเป็นหัวข้อของวิทยานิพนธ์และ งานวิจัย ที่พยายามอธิบายว่าคริสตศาสนาจึงมีผลกระทบอย่างจำกัดในประเทศไทยทำไม

ดร.กิตติ บุญชัย ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับแนวโน้มของกระบวนการทัศนคติทางความคิดของคนไทย โดยทั่วไปว่า

" นักคิดไทยชอบค้นหาและให้ความเข้าใจใหม่กับสิ่งที่เคยมีอยู่แล้ว ด้วยเป้าหมายดังกล่าวนี้นัก คิดไทยจึงไม่มีความตั้งใจที่จะลบล้างความคิดเก่าๆ ที่เคยมีมาตั้งแต่สมัยก่อน เขาไม่ได้สามารถ นำเสนอความคิดใหม่ๆ เข้ามาแทนที่ความคิดเดิม ตามอย่างวิธีการที่นักคิดชาวฝรั่งเศสนิยมใช้"

นักคิดไทยจึงนิยมทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพของสิ่งที่มีอยู่แล้วและมุ่งไปสู่การคิดเพิ่มมูลค่า ทางความคิดให้กับสิ่งเดิมที่มีอยู่เท่านั้น

ดังนั้น วิธีการที่มุ่งประเด็นไปสู่ความแตกต่างเท่านั้นจึงนำไปสู่ความรู้สึกและการรับรู้ของคนไทยให้มองว่าคริสตศาสนาเป็นเพียง "ศาสนาของต่างชาติ" หรือ "ศาสนาฝรั่ง" ถึงแม้ว่าคริสตศาสนาจะเข้ามาในประเทศไทยถึง 130 ปีแล้วก็ตาม

วิธีการใดก็ตามที่ไม่ได้เปิดช่องว่างให้เราสามารถเชื่อมโยงกับความคิดของคนไทยที่รับอิทธิพลจากโลกทัศน์ของศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ก็จะไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวพระกิตติคุณในแนวทางที่ชาวไทยได้ เพื่อจะให้คนไทยมองเห็นว่า Euangelion ได้เป็น ข่าว ประเสริฐ เพื่อเขาจริงๆ ถ้าเราคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างคริสตศาสนศาสตร์กับพุทธนิกายเถรวาทเปรียบเสมือนเสาสองต้นที่ถูกปักไว้ในระยะที่ห่างกันมากราวกับว่าคนสองกลุ่มนี้ไม่มีวันที่จะเข้าใจกันได้ ทำให้พันธกิจของพระเจ้าขาดประสิทธิภาพ

วิธีการอธิบายแบบสุดโต่ง ที่สอนว่าทุกคำสอนในศาสนาอื่นๆ (พุทธนิกายเถรวาท) เป็นเรื่องโกหกที่ถูกสร้างขึ้นโดยมารซาตานและขัดกับความจริง จึงเป็นวิธีการที่ไม่สามารถเข้าถึงความคิดและจิตใจของชาวไทยได้เลย นอกเหนือจากนี้ วิธีการดังกล่าวยังต่อต้านวิธีการที่พระเจ้าทรงสำแดงพระราชกิจในการถูกบันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

2. ประเด็นที่ 2

Dia 9

แต่ว่า วิธีการทางศาสนศาสตร์ที่เอนเอียงไปทางพหุนิยมก็ไม่เหมาะสมและไม่มีผลดีในบริบทไทยเช่นเดียวกัน

วิธีการนี้จะไม่นับพยานที่เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์หรือคริสตศาสนศาสตร์ เพราะว่า "เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าพระคัมภีร์ กล้านำเสนอพระยาห์เวห์ว่าเป็นพระเจ้าเพียงแท้แต่องค์เดียว และความจริงนี้ทำให้เราจำเป็นต้องนมัสการพระยาห์เวห์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น"

มากกว่านั้นข้อคิดนี้รับความวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลที่มีชื่อเสียงในกลุ่มชาวพุทธนิกายเถรวาทด้วย

สมเด็จพระอาจารย์ Payutto ได้เคยวิพากษ์วิจารณ์วิธีการทางศาสนานี้ที่ไม่ชัดเจนหรือแตกต่างพอ ท่านกล่าวว่า "พี่น้องคริสต์คาทอลิกเลียนแบบสถาปัตยกรรมของไทยและแอบอ้างว่าเป็นของตนเอง และไม่ใช้แค่ตามแบบไทยเท่านั้น ยังตามแบบชาวพุทธด้วย

สืบเนื่องต่อมาจนถึงทุกวันนี้ ทั้งในแง่ของรากฐานทางศาสนาและวัฒนธรรม สิ่งนี้จะยังทำให้เกิดความสับสนและข้อวิพากษ์วิจารณ์มากยิ่งขึ้น การกระทำเช่นนี้เหมาะสมดีแล้วหรือ"

อย่างไรก็ตาม คุณอาจจะไม่เห็นด้วยทั้งหมดกับการวิเคราะห์ของท่านสมเด็จพระอาจารย์ Payutto แต่คำกล่าวนี้ก็ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงรากฐานที่แตกต่างกันทางด้านโลกทัศน์และความเชื่อ เราจึงเห็นได้ชัด

ว่าแนวทางที่ไม่เหลือช่องว่างให้กับความแตกต่างจะก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ ไม่เฉพาะจากกลุ่มที่ถือตามธรรมเนียมคริสเตียนเท่านั้น แต่ยังถูกโจมตีจากความเชื่ออื่นๆ ด้วยเช่นกัน

ข้าพเจ้าเห็นว่าว่าศาสนศาสตร์พหุนิยมมีปัญหาสำคัญ 3 ประการ คือ

I. ประการแรก คำกล่าวที่ว่าทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดีนั้นทำให้เกิดคำถามว่าแท้จริงแล้วความดีคืออะไร ความดีในมุมมองของของชาวพุทธนิกายเถรวาทไม่จำเป็นที่จะเป็นความดีในบริบทของคริสต์ศาสนา การกล่าวเช่นนี้คือความพยายามที่จะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างคือเรื่องเดียวกันหรือเหมือนกันหมด

แม้กระทั่งมันแตกต่างกันมากๆ

II. ประการที่สอง ศาสนศาสตร์พหุนิยมมีความขัดแย้งในตัวเอง เพราะกล่าวโทษแนวทางอื่นๆ ว่าตัดสิน และดูถูกผู้อื่น แต่ในเวลาเดียวกัน นักศาสนศาสตร์พหุนิยมก็มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน เนื่องจากพวกเขาก็ใช้แนวคิดของตนเองเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินมุมมองของผู้อื่น

III. ประการที่สาม ความเหมือน (ถ้ามี) ท่ามกลางศาสนาต่างๆ ไม่จำเป็นที่จะนำเราไปสู่ข้อสรุปที่ว่ามีความเหมือนที่เป็นพื้นฐานในแต่ละศาสนา เป็นต้น แม้ว่ารถของผมและเครื่องบิน

น้ำผลไม้ของผมนจะใช้สกรูแบบเดียวกัน แต่สิ่งนี้ก็ได้ทำให้รถยนต์ของผมและเครื่องปั่นน้ำ

ผลไม้ของผมเหมือนกัน

บทสรุป การนำเสนอคริสตศาสนาในบริบทไทยไม่สามารถทำให้เกิดผลที่น่าพึงพอใจ ทั้ง

วิธีการที่เน้นแบบแบ่งแยกและเน้นแบบพหุนิยม

เราจะเดินต่อไปได้อย่างไร

3. การเดินทางแบบไร้กังวล

Dia 10

"อย่าเอาอะไรไปใช้ตามทาง เช่น ไม้เท้า หรือยาม หรืออาหาร หรือเงิน หรือเสื้อ" ลูคา 9:3

การศึกษาศาสนศาสตร์ในบริบทไทยมิได้เป็นเรื่องของวิธีการ แต่หากเป็นเรื่องของชีวิตฝ่ายจิต

วิญญูญ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาหนทางของพระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และ

ยาโคบ

เป็นเรื่องราวของการค้นหาที่สถิตย์อยู่ของพระคริสต์ (และพระเยซูชอบอยู่นอกสถานที่ที่มนุษย์

คิดว่าศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ชอบอยู่ที่สถานที่ที่แปลก เหมือนโต๊ะอาหารของคนบาป)

เป็นเรื่องราวของการค้นหาสถานที่ที่พระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงประกอบพระราชกิจอยู่

โดยเฉพาะภายนอกคริสตจักรและชุมชนคริสเตียน

เมื่อพระเยซูบอกสาวกในพระกิตติคุณลูกาไม่ให้นำสิ่งใดติดตัวไป พระองค์ทรงบอกพวกเขาให้เดินทางแบบไร้กังวล เหตุผลที่พระองค์ทรงให้กระทำเช่นนั้นก็เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และเพื่อให้พวกเขาได้ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มากกว่านั้นการเดินทางแบบไร้กังวลหมายถึง การที่เราจะไม่สามารถเข้าไปสู่โลก วัฒนธรรม หรือการอาศัยอยู่ร่วมกันแบบสำเร็จรูปได้

Dia 11

เราไม่ควรตีกรอบความคิดของเราว่าเราจะต้องพบเจออะไร

แต่เราควรก้าวออกไปเพื่อที่จะฟังว่าผู้คนที่เราพบเจอกำลังพูดอะไร

และฟังว่าพระวิญญูณบริสุทธฺ์ตรัสตอบเราอย่างไร

เมื่อเราพยายามแสวงหาว่าผู้คนที่บริบทนี้ต้องการสิ่งใด

ดังนั้น คริสตศาสนศาสตร์ในบริบทไทยมีกระบวนการที่ตอบสนองต่อคำถามและประเด็นต่างๆ ในบริบทไทยที่แตกต่างสิ่งที่คริสเตียนคุ้นเคย

เราต้องฟังแล้วฟังอีกว่าพุทธศาสนานิกายเถรวาทและวัฒนธรรมไทยสอนอย่างไรบ้างเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เราต้องพยายามเข้าใจว่าบริบทไทยตั้งคำถามอะไรให้คริสต์ศาสนศาสตร์

เราต้องค้นหาสิ่งที่เหมือนกันและสิ่งที่แตกต่าง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับผู้ที่เราสนทนากับเรา

ในบริบทไทยเรามีหลายคนที่เคยเริ่มการผจญภัยนี้ ขอให้ผมยกตัวอย่างของท่านอาจารย์ De

Silva, dr. Satanun Boonyakiat และ Wan Petchsonkram.

วันนี้ผมอยากอธิบายคำสอนของท่านอาจารย์ Wan อย่างละเอียด

ท่านอาจารย์ Wan Petchsonkram ในการสอนของเขาที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือ “Talk in the Shade

of the Bo Tree” อธิบายอย่างชัดเจนว่าคนที่เติบโตโดยรับอิทธิพลของศาสนาพุทธนิกายเถรวาทก็

เข้าใจภาษาคริสต์อย่างยากลำบาก

ถ้าเราอ้างถึงสิ่งสูงสุดในโลกนี้ ถ้าเราพูดถึงเรื่องความรอด ถ้าเราอธิบายถึงการเป็นมนุษย์ เรา

เป็นเหมือนคนแปลกหน้าที่พูดภาษาที่เราไม่เข้าใจได้

แม้ดังนั้น Wan Petchsongkram ยังตั้งสร้างสะพานระหว่างศาสนาคริสต์และศาสนาพุทธนิกาย

เถรวาท เวลาท่านสอนเรื่องของการสร้างโลก ท่านอธิบายว่าความเข้าใจของทั้งสองศาสนาไม่

ตรงกัน และทำให้การสื่อสารที่ผิดพลาดเกิดขึ้น

ในขณะที่ศาสนาคริสต์เชื่อว่าเรามีพระเจ้าแห่งความรักที่ทรงสร้างโลกนี้ให้เป็นดี ศาสนาพุทธ

เน้นการสร้างโดยอวิชชา (การขาดความรู้) ซึ่งทำให้โลกนี้มีความทุกข์

ถ้าเราเชิญคนที่นับถือศาสนาพุทธให้มีความเชื่อในพระเจ้าที่ทรงสร้างโลกนี้ เขาก็รู้สึกแปลกใจ

ทำไมเราต้องเชื่อในพระเจ้าที่ทรงสร้างโลกนี้ที่ไม่สมบูรณ์และเต็มด้วยความทุกข์

หลังจากที่อาจารย์ Wan Petchsongkram อธิบายความแตกต่างกันอย่างละเอียด ท่านเริ่มกล่าวเรื่องของการสร้างโลกใจพระธรรมปฐมกาล โดยการใช้คำว่า Avijja, Tanha และ Dukkha.

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้พระองค์ทรงมีแผนที่ดี และพระเจ้ากระทำตามนั้น

ในแผนนี้พระเจ้าให้มนุษย์มีบทบาท ดังนั้น Adam และ Eve ช่วยเหลือพระเจ้าในสวน Eden.

จนถึง Eve ก็มองเห็นผลไม้ที่พระเจ้าทรงห้ามเขากิน ผลไม้ที่น่ากินและสวยงาม

นี่คือเวลาที่อวิชาถูกกำเนิด อวิชาพยายามโนมน้าวใจ Eve และตัณหาถูกเกิดขึ้นในใจของเขา

Adam และ Eve ไม่สามารถต่อต้านค้นหาในใจได้ และเขากินผลไม้

ทันทีที่เขาทั้งสองอยู่ใต้อำนาจของอวิชา และความทุกข์ก็เป็นผลที่ตามมา

แม้ว่าอาจารย์ Wan Petchsongkram ก็อ้างถึงความแตกต่างกันที่ชัดเจนและขั้นพื้นฐานระหว่างคำ

สอนของศาสนาคริสต์และศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ท่านไม่มีความรู้สึกออกสถานที่เวลาเขา

กล่าวเรื่องของทรงสร้างโลกนี้โดยใช้ภาษาพุทธ

ดังนั้นผมสรุปว่าท่านพบความจริงที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ในศาสนาพุทธ และท่านยินดีที่จะใช้ความจริงนี้ในการอธิบายเรื่องราวของพระเจ้าที่สำแดงพระองค์เองในพระคัมภีร์และองค์พระเยซูคริสต์ โดยการฟังดีๆและลึกๆท่านอาจารย์วันค้นหาและพบสพานต่างๆที่สร้างความเข้าใจแต่ที่ไม่ปฏิเสธความแตกต่างกัน

ทั้งอาจารย์ De Silva, dr. Satanun Boonyakiat และ Wan Petchsonkram นำเราในทางที่จะมีผลดี ถ้าเราอยากจะสร้างคริสตศาสนศาสตร์ในประเทศที่มีวัดวาอาราม เขาสอนเราว่า คริสต์ศาสนศาสตร์ในบริบทไทยไม่ใช่ธุรกิจส่งมอบสินค้าสำเร็จรูป แต่เราต้องเป็นคนที่เดินทางไร้กังวล เพื่อเราจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า และได้ยินเสียงของเพื่อนบ้านในบริบทไทยอย่างแท้จริง เราต้องพร้อมที่จะเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย พร้อมที่จะค้นหารอยพระบาทของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกนี้ทั้งดงามและหลากหลาย นี่คือการผจญภัยที่คริสเตียนไทยในปัจจุบันและในอนาคตต้องก้าวเดินไปในชีวิตประจำวัน โดยการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างคนไทยที่รักพระเจ้ากับเพื่อนบ้านที่นับถือศาสนาพุทธ เราจำเป็นจะต้องก้าวออกไป เพราะพระเจ้าเองได้กระทำการของพระองค์ในสังคมและวัฒนธรรมไทยแล้ว

Dia 12

สิ่งนี้ถูกอธิบายไว้ในบทเพลงที่แสนไพเราะที่กล่าวว่า...

“พระคริสต์อยู่ข้างฉัน พระคริสต์อยู่เบื้องหน้า ทรงอยู่ข้างหลังฉัน เป็นจอมราชา

ทรงอยู่ภายในใจ เบื้องล่างและเบื้องบน ไม่ทรงทอดทิ้งใคร ห่วงใยปวงชน

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ข้าพเจ้ามีโอกาสนำเสนอเรื่องนี้